

Jurisprudentie

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Achtste kamer)

17 maart 2021 *

„Beroep tot nietigverklaring – Reach – Identificatie van perfluorbutaansulfonzuur (PFBS) en zouten daarvan als zeer zorgwekkende stof – Opname op de lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk in bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 1907/2006 te worden opgenomen – Beroepstermijn – Artikel 59, lid 10, van verordening nr. 1907/2006 – Artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering – Niet-ontvankelijkheid”

In zaak T-160/20,

3M Belgium, gevestigd te Diegem (België), vertegenwoordigd door J.-P. Montfort en T. Delille, advocaten,

verzoekende partij,

tegen

Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), vertegenwoordigd door M. Heikkilä, W. Broere en T. Zbihlej als gemachtigden,

verwerende partij,

betreffende een verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit ECHA/01/2020 van ECHA van 16 januari 2020 betreffende de opname van perfluorbutaansulfonzuur en zouten daarvan op de lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk te worden opgenomen in bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3),

geeft

HET GERECHT (Achtste kamer),

samengesteld als volgt: J. Svenningsen, president, C. Mac Eochaidh en J. Laitenberger (rapporteur), rechters,

* Procestaal: Engels.

griffier: E. Coulon,

de navolgende

Beschikking

Voorgeschiedenis van het geding

- 1 Verzoekster, 3M Belgium, is de enige vertegenwoordiger – in de zin van artikel 8 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (Reach), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1, met rectificatie in PB 2007, L 136, blz. 3) – van de vennootschap 3M voor alle invoer van het vlamvertragende additief 3M™ Flame Retardant Additive FR-2025. Dit additief, dat wordt geproduceerd door rechtspersonen van de vennootschap 3M die buiten de Europese Unie zijn gevestigd, is een mengsel bestaande uit 95 tot 99 gewichtsprocent van de stof kalium-1,1,2,2,3,3,4,4,4-nonafluorbutaan-1-sulfonaat. Deze stof is een zout van perfluorbutaansulfonzuur (hierna: „PFBS”).
- 2 Op 5 augustus 2019 heeft de bevoegde Noorse autoriteit een dossier overgelegd dat is opgesteld overeenkomstig bijlage XV bij verordening nr. 1907/2006 en waarin wordt voorgesteld om PFBS en zouten daarvan te identificeren als zeer zorgwekkende stof op grond van artikel 57, onder f), van verordening nr. 1907/2006.
- 3 Op 3 september 2019 heeft het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) op grond van artikel 59, lid 4, van verordening nr. 1907/2006 de belanghebbende partijen uitgenodigd om uiterlijk op 18 oktober 2019 hun opmerkingen met betrekking tot het overeenkomstig bijlage XV bij die verordening opgestelde dossier te doen toekomen. Verzoekster heeft haar opmerkingen op 18 oktober 2019 overgelegd.
- 4 Na opmerkingen met betrekking tot de identificatie van PFBS en zouten daarvan te hebben ontvangen in het kader van de openbare raadpleging op grond van artikel 59, lid 4, van verordening nr. 1907/2006, heeft ECHA het dossier voorgelegd aan het Comité van de lidstaten (hierna: „Comité lidstaten”), overeenkomstig artikel 59, lid 7, van die verordening.
- 5 Tijdens zijn bijeenkomst van 11 december 2019 heeft het Comité lidstaten unanieme overeenstemming bereikt over de identificatie van PFBS en zouten daarvan als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57, onder f), van verordening nr. 1907/2006, dat wil zeggen dat ten aanzien van die stof wetenschappelijke aanwijzingen zijn gevonden voor waarschijnlijke ernstige gevolgen voor de gezondheid van de mens of voor het milieu die even zorgwekkend zijn als die van de stoffen die onder a) tot en met e) van verordening nr.1907/2006 zijn vermeld.

- 6 Op 16 januari 2020 heeft ECHA besluit ECHA/01/2020 vastgesteld (hierna: „bestreden besluit”), waarbij PFBS en zouten daarvan zijn geïdentificeerd als zeer zorgwekkende stof en zijn opgenomen op de lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk in bijlage XIV bij verordening nr. 1907/2006 te worden opgenomen, zoals bedoeld in artikel 59, lid 1, van die verordening (hierna: „lijst van kandidaatstoffen”).
- 7 Het bestreden besluit bevat de volgende toelichting met betrekking tot de identificatie van PFBS en zouten daarvan als zeer zorgwekkende stof:

„De combinatie van intrinsieke eigenschappen die de opname rechtvaardigen als stof ten aanzien waarvan wetenschappelijke aanwijzingen zijn gevonden voor waarschijnlijke ernstige gevolgen voor de gezondheid van de mens of voor het milieu die even zorgwekkend zijn, bestaat uit: zeer hoge persistentie, hoge mobiliteit in water en bodem, een groot potentieel voor transport over lange afstanden en moeilijkheden bij sanering en waterzuivering, evenals matige bioaccumulatie bij mensen. De waargenomen waarschijnlijke ernstige gevolgen voor de gezondheid van de mens en het milieu zijn: schildklierhormonale stoornissen en reproductietoxiciteit waargenomen bij knaagdieren, alsook effecten op de lever, nieren en het hematologische systeem bij ratten, hormonale verstoringen en effecten op de voortplanting bij mariene medakavissen en effecten op de expressie van hormoonreceptoren bij kikkervisjes. Deze elementen tezamen leiden tot een zeer hoog potentieel voor onomkeerbare gevolgen.”

Procedure en conclusies van partijen

- 8 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 27 maart 2020, heeft verzoekster het onderhavige beroep ingesteld. Zij verzoekt het Gerecht:
- het bestreden besluit nietig te verklaren wat betreft de vermelding van PFBS en zouten daarvan, dat wil zeggen de identificatie van PFBS en zouten daarvan als zeer zorgwekkende stof, alsmede de in dit besluit vervatte opmerking over die identificatie;
 - ECHA te verwijzen in de kosten van deze procedure.
- 9 Bij afzonderlijke akte, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 15 juli 2020, heeft ECHA een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen overeenkomstig artikel 130, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht. Het verzoekt het Gerecht:
- het beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk te verklaren;
 - verzoekster te verwijzen in de kosten van alle partijen.
- 10 Bij akte, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 23 juli 2020, heeft de European Chemical Industry Council (CEFIC) verzocht om in deze procedure te interveniëren ter ondersteuning van de conclusies van verzoekster.
- 11 Bij akte, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 1 september 2020, heeft verzoekster opmerkingen ingediend over de exceptie van niet-ontvankelijkheid en het Gerecht verzocht:
- de opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwerpen;

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren.
- 12 Op 21 oktober 2020 heeft het Gerecht (Achtste kamer), op voorstel van de rechter-rapporteur en in het kader van maatregelen tot organisatie van de procesgang overeenkomstig artikel 89 van het Reglement voor de procesvoering, ECHA een schriftelijke vraag gesteld en verzocht hierop schriftelijk te antwoorden.
- 13 Op 29 oktober 2020 heeft ECHA zijn antwoord op de vraag van het Gerecht ingediend.
- 14 Op 3 november 2020 heeft het Gerecht verzoekster een termijn gesteld om opmerkingen te maken over dit antwoord.
- 15 Op 12 november 2020 heeft verzoekster haar opmerkingen over dit antwoord ingediend.

In rechte

- 16 Op grond van artikel 130, leden 1 en 7, van het Reglement voor de procesvoering kan het Gerecht, indien de verweerder daarom verzoekt, uitspraak doen over de niet-ontvankelijkheid zonder daarbij op de zaak ten gronde in te gaan.
- 17 Naar aanleiding van het verzoek van ECHA om uitspraak te doen over de niet-ontvankelijkheid beslist het Gerecht, dat zich door de stukken in het dossier voldoende voorgelicht acht, om in casu uitspraak te doen over het beroep zonder de behandeling voort te zetten en, ondanks het verzoek van verzoekster dienaangaande, zonder mondelinge behandeling over de exceptie van niet-ontvankelijkheid.
- 18 Ter onderbouwing van de exceptie van niet-ontvankelijkheid voert ECHA aan dat het beroep te laat is ingesteld. ECHA is van mening dat de beroepstermijn van twee maanden die ingaat op de dag van bekendmaking van de handeling, zoals bepaald in artikel 263, zesde alinea, VWEU, verlengd met de termijn wegens afstand van tien dagen krachtens artikel 60 van het Reglement voor de procesvoering, moet worden berekend vanaf de dag van bekendmaking van het bestreden besluit, te weten in casu vanaf 16 januari 2020. Bijgevolg liep die termijn af op 26 maart 2020 en is het beroep, dat op 27 maart 2020 is ingesteld, niet-ontvankelijk wegens te late instelling ervan.
- 19 Verzoekster stelt echter dat haar beroep ontvankelijk is.

Bekendmaking van het bestreden besluit

- 20 ECHA voert aan de geactualiseerde lijst van kandidaatstoffen, waaronder PFBS, op zijn website te hebben bekendgemaakt, evenals een kopie van het bestreden besluit van 16 januari 2020, overeenkomstig de krachtens artikel 59, lid 10, van verordening nr. 1907/2006 op dit agentschap rustende verplichting. Ter ondersteuning van deze verklaring verwijst ECHA naar zijn website, waarop deze datum staat vermeld als datum waarop die stof is opgenomen op de lijst van kandidaatstoffen. Voorts verwijst ECHA naar zijn persbericht van diezelfde datum dat meldt dat het de lijst van kandidaatstoffen heeft geactualiseerd met het oog op de opname daarop van onder meer PFBS en zouten daarvan en dat het besluit om deze stof op te nemen is genomen in samenwerking met het Comité lidstaten.

- 21 In zijn antwoord op de vraag van het Gerecht heeft ECHA bovendien het navolgende overgelegd: aanvullende bewijselementen waaruit blijkt dat het persbericht op 16 januari 2020 per e-mail was verstuurd aan 13 940 geadresseerden (waarvan er 13 890 werden bereikt), een artikel – eveneens van 16 januari 2020 – over de opname van onder meer PFBS en zouten daarvan op de lijst van kandidaatstoffen dat was gepubliceerd op de website van ChemicalWatch, alsmede metagegevens die zijn opgeslagen in de applicatie „Dissemination Platform” die door ECHA wordt gebruikt om informatie op zijn website te publiceren. Deze metagegevens betreffen volgens ECHA de vermelding van PFBS en zouten daarvan en maken melding van een publicatie op 16 januari 2020 en van één latere publicatie op 26 juni 2020, die volgens ECHA het gevolg was van een actualisering om technische redenen.
- 22 Verzoekster voert aan dat ECHA zich ter ondersteuning van zijn bewering dat de bekendmaking van het bestreden besluit op zijn website plaats heeft gevonden op 16 januari 2020 heeft beperkt tot het verwijzen naar diezelfde website, waarop die datum staat vermeld als datum waarop de betrokken stof is opgenomen op de lijst van kandidaatstoffen, en voorts naar een persbericht – eveneens van 16 januari 2020 – met betrekking tot de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen, dat echter niet het bestreden besluit bevatte.
- 23 Volgens verzoekster kan de daadwerkelijke datum van bekendmaking op de website van ECHA niet worden geverifieerd, hoewel de lijst van kandidaatstoffen op de website van ECHA een kopie bevat van het bestreden besluit, dat is gedateerd op 16 januari 2020, en aangeeft dat de opname van PFBS op die lijst op diezelfde dag heeft plaatsgevonden. Er bestaan geen regels of systemen die de authenticiteit, integriteit en onveranderlijkheid van de op de website van ECHA gepubliceerde besluiten waarborgen, zoals de regels die gelden voor de elektronische publicatie van het Publicatieblad op grond van verordening (EU) nr. 216/2013 van de Raad van 7 maart 2013 betreffende de elektronische publicatie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* (PB 2013, L 69, blz. 1). Zij betoogt dat de verspreiding van een persbericht of de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen niet kan worden gelijkgesteld met een naar behoren verrichte bekendmaking in het Publicatieblad. Het verzoek van ECHA dat ertoe strekt het beroep niet-ontvankelijk te verklaren, bevat derhalve niet de stukken waarop beroep wordt gedaan ter ondersteuning van dit verzoek, hetgeen in strijd is met de vereisten die voortvloeien uit artikel 130, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering.
- 24 Bovendien komt volgens verzoekster de datum waarop een besluit tot identificatie van een stof als zeer zorgwekkende stof wordt vastgesteld, niet altijd overeen met de datum waarop die stof wordt opgenomen op de lijst van kandidaatstoffen of de datum waarop die geactualiseerde lijst wordt gepubliceerd. In dit verband noemt zij als voorbeeld de identificatie van 4-tert-butylfenol als zeer zorgwekkende stof, waarbij de datum van vaststelling van het betrokken besluit en de datum van bekendmaking van dit besluit niet samenvielen.
- 25 Verzoekster is ook van mening dat het bestreden besluit, aangezien het om een wetgevingshandeling gaat, overeenkomstig artikel 297 VWEU had moeten worden bekendgemaakt in het Publicatieblad. Zij betoogt dat rechtshandelingen niet kunnen worden tegengeworpen aan particulieren indien zij niet naar behoren zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad. Aangezien ECHA het bestreden besluit niet heeft bekendgemaakt in het Publicatieblad, is de termijn om hiertegen beroep in te stellen niet eens ingegaan, en is die dus ook niet beginnen lopen op de vermeende publicatiedatum van het bestreden besluit op de website van ECHA.

- 26 Verzoekster betoogt derhalve dat uit de door ECHA overgelegde bewijselementen niet blijkt dat het bestreden besluit daadwerkelijk is bekendgemaakt op 16 januari 2020, aangezien de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen op de website van ECHA een andere handeling vormt dan de publicatie van het bestreden besluit op die website. Bovendien blijkt uit de metagegevens niet welke documenten bij welke actualisering zijn gepubliceerd en met name ook niet dat het bestreden besluit is bekendgemaakt op 16 januari 2020.
- 27 Het Gerecht acht het raadzaam om allereerst de argumenten van verzoekster met betrekking tot de geldigheid van de wijze van bekendmaking te onderzoeken en vervolgens de argumenten van partijen met betrekking tot de datum van bekendmaking.

Geldigheid van de wijze van bekendmaking

- 28 Wat betreft het argument van verzoekster dat het bestreden besluit had moeten worden bekendgemaakt in het Publicatieblad, moet worden opgemerkt dat het begrip „bekendmaking” in artikel 263, zesde alinea, VWEU niet noodzakelijkerwijs en in alle gevallen overeen hoeft te komen met het in artikel 297 VWEU genoemde begrip „bekendmaking”.
- 29 Ten eerste wordt deze constatering bevestigd door het feit dat, anders dan het geval is voor artikel 297 VWEU, uit de bewoordingen van artikel 263 VWEU niet blijkt dat het in deze laatste bepaling genoemde begrip „bekendmaking” alleen betrekking heeft op de bekendmaking in het Publicatieblad (zie naar analogie arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA, C-625/11 P, EU:C:2013:594, punt 30). Artikel 263, zesde alinea, VWEU is aldus geformuleerd dat het doet denken aan de bekendmaking van handelingen in het algemeen (arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA, C-625/11 P, EU:C:2013:594, punt 31). Bovendien heeft het Gerecht in zijn arrest van 10 september 2019, Polen/Commissie (T-883/16, hogere voorziening ingesteld, EU:T:2019:567, punt 37), reeds geoordeeld dat de termijn voor indiening van een op artikel 263 VWEU gebaseerd verzoek tot nietigverklaring van een besluit van de Europese Commissie in deze zaak was ingegaan op de dag waarop dit besluit was bekendgemaakt op de website van de Commissie.
- 30 Ten tweede en hoewel het Hof de artikelen 263 en 297 VWEU wel degelijk in samenhang heeft gelezen om uitlegging te geven aan de zesde alinea van artikel 263 VWEU (zie in die zin arresten van 17 mei 2017, Portugal/Commissie, C-337/16 P, EU:C:2017:381, punt 36; 17 mei 2017, Portugal/Commissie, C-338/16 P, EU:C:2017:382, punt 36, en 17 mei 2017, Portugal/Commissie, C-339/16 P, EU:C:2017:384, punt 36), hadden de zaken die tot die arresten hebben geleid betrekking op het subsidiaire karakter van het criterium van bekendmaking ten opzichte van het criterium van kennisgeving van de handeling aan de adressaat ervan in de zin van artikel 263, zesde alinea, VWEU, en niet, zoals in casu, op de uitlegging van uitsluitend het criterium van bekendmaking. Hoe dan ook heeft het Hof in die arresten niet geoordeeld dat het in die laatste bepaling genoemde begrip „bekendmaking” noodzakelijkerwijs en in alle gevallen moet overeenkomen met het begrip „bekendmaking” in artikel 297 VWEU.
- 31 Voorts komt de redenering van verzoekster betreffende het feit dat publicatie op de website van ECHA, in tegenstelling tot bekendmaking in het Publicatieblad, niet verifieerbaar is, erop neer dat elke andere wijze van bekendmaking die niet beantwoordt aan de vereisten die gelden voor bekendmaking in het Publicatieblad, haar nut verliest. Het feit dat de Uniewetgever in verordening nr. 216/2013 de elektronische bekendmaking van het Publicatieblad heeft willen regelen, betekent

echter niet dat vergelijkbare vereisten moeten gelden voor een publicatie op de website van ECHA en bovendien blijkt dit noch uit artikel 263, zesde alinea, VWEU, noch uit een andere bepaling van het toepasselijk recht.

- 32 Voor zover verzoekster in haar opmerkingen over het antwoord van ECHA verwijst naar de rechtspraak die voortvloeit uit het arrest van 22 januari 1997, Opel Austria/Raad (T-115/94, EU:T:1997:3, punt 124), volgens welke het rechtszekerheidsbeginsel verlangt dat elke handeling van de instellingen die rechtsgevolgen teweegbrengt, duidelijk en nauwkeurig is en de belanghebbende op zodanige manier ter kennis wordt gebracht, dat hij met zekerheid op de hoogte is van het tijdstip van waaraf de handeling bestaat en rechtsgevolgen heeft, volstaat het in elk geval om vast te stellen dat uit punt 4 van het bestreden besluit duidelijk blijkt dat het besluit ingaat op 16 januari 2020 en uit de lijst van kandidaatstoffen dat PFBS en zouten daarvan zijn opgenomen op die lijst op 16 januari 2020, met dien verstande dat, aangezien dit besluit geen adressaat aangeeft, de ingangsdatum van dat besluit niet afhangt van de kennisgeving ervan aan een adressaat, en overigens evenmin van de kennisgeving ervan aan verzoekster.
- 33 Vervolgens stelt het Gerecht vast dat verordening nr. 1907/2006, anders dan artikel 263, zesde alinea, VWEU, een specifieke wijze van bekendmaking voorschrijft. Artikel 59, lid 10, van verordening nr. 1907/2006 bepaalt immers dat ECHA de lijst met kandidaatstoffen onverwijld op zijn website publiceert en actualiseert nadat er een besluit over de opname van een stof is genomen.
- 34 In casu hoeft niet te worden uitgemaakt of de actualisering van de lijst met kandidaatstoffen op de website van ECHA de bekendmaking vormt die bepalend is voor de berekening van de termijn voor het instellen van beroep tegen een handeling waarbij een stof wordt geïdentificeerd als zeer zorgwekkend (zie in die zin arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA, C-626/11 P, EU:C:2013:595, punten 31 e.v.) dan wel of – zoals verzoekster beweert – het bestreden besluit, dat geen specifieke adressaat aangeeft, zich onderscheidt van de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen. Bovendien bepaalt artikel 59, lid 10, van verordening nr. 1907/2006 dat alleen die lijst moet worden bekendgemaakt op de website van ECHA, zodat het erop lijkt dat de datum van bekendmaking van het besluit van de uitvoerend directeur van ECHA doorslaggevend is voor de berekening van de termijn. De besluiten van de uitvoerend directeur van ECHA waarbij de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen wordt bevolen, worden immers alleen bekendgemaakt op die lijst. Derhalve komt de datum van bekendmaking van een dergelijk besluit overeen met die van de bekendmaking van de geactualiseerde lijst van kandidaatstoffen.
- 35 Uit het voorgaande volgt ten eerste dat ECHA terecht het bestreden besluit op zijn website mocht publiceren en, meer in het bijzonder, in de vermelding, die is opgenomen in de lijst van kandidaatstoffen, over PFBS en zouten daarvan, en ten tweede dat die bekendmaking de in artikel 263, zesde alinea, VWEU neergelegde beroepstermijn van twee maanden kon doen ingaan. Thans dient nog te worden ingegaan op de bewijselementen die ECHA heeft aangedragen om aan te tonen dat die bekendmaking heeft plaatsgevonden op 16 januari 2020.

Datum van bekendmaking van het bestreden besluit

- 36 In dit verband moet worden vastgesteld dat verzoekster in haar opmerkingen over het verzoek van ECHA om uitspraak te doen over de niet-ontvankelijkheid van het beroep, in wezen betoogt dat de datum van bekendmaking van het bestreden besluit niet kan worden geverifieerd vanwege de wijze van bekendmaking ervan.

- 37 Het Gerecht wijst erop dat ECHA documenten heeft overgelegd waarin metagegevens staan die afkomstig zijn van het platform dat het gebruikt om informatie op zijn website te publiceren. Uit deze metagegevens blijkt dat ECHA twee keer informatie over PFBS en zouten daarvan beschikbaar heeft gesteld, namelijk op 16 januari 2020 en op 26 juni 2020, zodat het bestreden besluit op elk van beide data openbaar had kunnen worden gemaakt op die website. Verzoekster betwist echter niet dat zij via die website toegang had tot dit besluit vóór het indienen van het beroep, te weten op 27 maart 2020, en dus vóór 26 juni 2020. Hieruit blijkt dat het bestreden besluit noodzakelijkerwijs is bekendgemaakt op de website van ECHA op de eerste van die data, te weten op 16 januari 2020.
- 38 Anders dan verzoekster suggereert in haar opmerkingen over het antwoord van ECHA op de vraag van het Gerecht, betreffen de door ECHA overgelegde metagegevens de vermelding van PFBS en zouten daarvan, aangezien uit de door dit agentschap overgelegde bewijselementen blijkt dat die metagegevens betrekking hebben op de identificatiecode „0b0236e183da8013” en dat die identificatiecode overeenkomt met PFBS en zouten daarvan. Bovendien verschijnt die identificatiecode onder meer in het internetadres van de vermelding van PFBS en zouten daarvan op de lijst van kandidaatstoffen (<https://echa.europa.eu/nl/candidate-list-table/-/dislist/details/0b0236e183da8013>).
- 39 Voorts lijken het persbericht over de opname van onder meer de betrokken stof op de lijst van kandidaatstoffen, de verzending ervan naar 13 940 geadresseerden (waarvan er 13 890 werden bereikt) en het artikel dat op de website van ChemicalWatch is gepubliceerd in reactie op die bekendmaking – alle gedateerd op 16 januari 2020 – eveneens de bewering van ECHA te staven dat PFBS en zouten daarvan zijn opgenomen op de lijst van kandidaatstoffen die is bijgewerkt op 16 januari 2020.
- 40 Wat betreft het argument van verzoekster over de omstandigheid dat de datum van vaststelling van het besluit inzake de identificatie van een stof als zeer zorgwekkend niet altijd overeenkomt met de datum van de uitvoeringshandeling waarbij die stof wordt opgenomen op de lijst van kandidaatstoffen, en evenmin met die van de bekendmaking van een geactualiseerde versie van die lijst, is het zo dat deze omstandigheid als zodanig niet van dien aard is dat daardoor twijfel ontstaat over de datum van bekendmaking van een geactualiseerde versie van die lijst, en bijgevolg evenmin over de datum van bekendmaking van een besluit zoals het bestreden besluit.
- 41 De vaststelling van een identificatiebesluit, de eventuele vaststelling van een uitsluitend op de uitvoering van het identificatiebesluit gerichte handeling en de publicatie van de geactualiseerde versie van de lijst van kandidaatstoffen vormen immers drie verschillende gebeurtenissen, zodat het feit dat de data waarop elk van die gebeurtenissen plaatsvindt, niet overeenkomen, niet kan rechtvaardigen dat de datum waarop een van die gebeurtenissen daadwerkelijk plaatsvindt, ter discussie kan worden gesteld. Wat meer in het bijzonder de opname van 4-tert-butylfenol op de lijst van kandidaatstoffen betreft, volstaat het op te merken, ten eerste, dat de vermelding van die stof op de website van ECHA uit twee verschillende handelingen bestaat, in dit geval het door de Commissie vastgestelde identificatiebesluit en de uitsluitend op de uitvoering daarvan gerichte handeling van dit agentschap en, ten tweede, dat de in die vermelding genoemde „datum van opname”, te weten 16 juli 2019, overeenkomt met de in die uitvoeringshandeling genoemde datum voor de bekendmaking van een geactualiseerde versie van die lijst. In elk geval dient te worden opgemerkt dat, wat betreft de stof waar het in de onderhavige zaak om gaat, te weten PFBS en zouten daarvan, de datum van vaststelling van het bestreden besluit overeenkomt met de datum van inwerkingtreding van dit besluit en met de „datum van opname” die op de website van ECHA staat vermeld, te weten 16 januari 2020.

- 42 Rekening houdend met de informatie die ECHA heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn verzoek om uitspraak te doen over de niet-ontvankelijkheid van het beroep en ter beantwoording van de vraag van het Gerecht, alsmede met het ontbreken van enig element op grond waarvan twijfel zou kunnen bestaan over de datum van bekendmaking van het bestreden besluit en van de actualisering van de lijst van kandidaatstoffen, komt het Gerecht tot de slotsom dat rechtens genoegzaam is aangetoond dat dit besluit en de vermelding van PFBS en zouten daarvan op die lijst op 16 januari 2020 zijn bekendgemaakt op de website van ECHA.
- 43 Tot slot, wat betreft de door verzoekster aangevoerde vereisten van artikel 130, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering, wijst het Gerecht erop dat dit artikel bepaalt dat de stukken waarop beroep wordt gedaan ter ondersteuning van een verzoek om uitspraak te doen over de niet-ontvankelijkheid van een beroep, bij dit verzoek moeten worden gevoegd en niet afzonderlijk worden ingediend. Artikel 130, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering mag echter niet aldus worden begrepen dat het voorschrijft dat bepaalde specifieke stukken moeten worden ingediend ter ondersteuning van een dergelijk verzoek. Het staat evenwel aan het Gerecht om na te gaan of de argumenten en de ter ondersteuning van een dergelijk verzoek overgelegde stukken rechtens genoegzaam bewijs vormen voor de niet-ontvankelijkheid van het beroep.
- 44 In elk geval kan deze bepaling niet aldus worden uitgelegd dat het Gerecht zich ertoe moet beperken na te gaan, enkel op basis van de bij een dergelijk verzoek gevoegde stukken, of de in artikel 263, zesde alinea, VWEU neergelegde beroepstermijn is nageleefd. Een dergelijke uitlegging is niet in overeenstemming met de vaste rechtspraak volgens welke die beroepstermijn van openbare orde is, aangezien deze is ingesteld om met betrekking tot de rechtens bestaande situaties duidelijkheid en zekerheid te waarborgen en om elke discriminatie of willekeurige behandeling bij de rechtsbedeling te vermijden, en het staat aan de rechter van de Unie om ambtshalve na te gaan of die is nageleefd (arresten van 23 januari 1997, Coen, C-246/95, EU:C:1997:33, punt 21, en 18 september 1997, Mutual Aid Administration Services/Commissie, T-121/96 en T-151/96, EU:T:1997:132, punten 38 en 39).

Berekening van de beroepstermijn en artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering

- 45 ECHA betoogt dat artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering, dat bepaalt dat het begin van de beroepstermijn veertien dagen opschuift wanneer de termijn voor het instellen van beroep tegen een handeling van een instelling ingaat door de bekendmaking van die handeling in het Publicatieblad, in casu niet van toepassing is. Het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), doet niets af aan deze vaststelling, omdat dit arrest betrekking heeft op de voorloper van het huidige artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering, te weten artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van 2 mei 1991, dat in het opschrift en de bewoordingen ervan aanzienlijk verschilt van het thans geldende artikel. Uit de rechtspraak van het Gerecht van na de herziening van het Reglement voor de procesvoering blijkt bovendien dat dit artikel 59 niet van toepassing is op gevallen – zoals het onderhavige – waarin de bestreden handelingen niet zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad.
- 46 Verzoekster betoogt dat de in artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering genoemde aanvullende termijn van veertien dagen in casu van toepassing is, ofwel, ten eerste, omdat het bestreden besluit had moeten worden bekendgemaakt in het Publicatieblad, ofwel, ten tweede, omdat artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering van toepassing is op elke handeling die uitsluitend op internet is bekendgemaakt.

- 47 Verzoekster voert aan dat de inzichten van het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), wel van toepassing zijn in het onderhavige geval, en dit ondanks het feit dat dit arrest betrekking heeft op artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991, dat inmiddels is vervangen. Aangezien andere wijzen van bekendmaking niet uitdrukkelijk worden uitgesloten, is het niet zo dat de werkingssfeer van het huidige artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering op grond van de tekst ervan beperkt is tot uitsluitend de handelingen die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad. Bovendien geldt de ratio legis van de bij artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering toegekende aanvullende termijn voor alle gepubliceerde handelingen, in tegenstelling tot handelingen waarvan is kennisgegeven, en vormt deze geen rechtvaardiging voor een verschil in behandeling tussen de in het Publicatieblad bekendgemaakte handelingen en handelingen die uitsluitend op internet worden bekendgemaakt.
- 48 Voorts betoogt verzoekster dat een uitlegging van artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering die alleen ziet op de in het Publicatieblad bekendgemaakte handelingen, een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling vormt ten opzichte van de op internet gepubliceerde handelingen. Die ongelijke behandeling is des te ernstiger daar er situaties bestaan waarin het besluit om een stof te identificeren als zeer zorgwekkend wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad, met name wanneer een dergelijk besluit wordt vastgesteld door de Commissie bij het ontbreken van unanieme overeenstemming van het Comité lidstaten over de identificatie van stoffen als zeer zorgwekkend. Bovendien voert verzoekster aan dat de tekst van artikel 50 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof nog altijd lijkt op de tekst van artikel 102 van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991 en dat de uitlegging daarvan dus gelijk kan zijn aan de uitlegging die is gegeven in het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594). Bijgevolg leidt de door ECHA voorgestane uitlegging van artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering tot een ongerechtvaardigd verschil in behandeling tussen de beroepen die worden ingesteld bij het Hof en die welke worden ingesteld bij het Gerecht.
- 49 In dit verband bepaalt artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering, met het opschrift „Beroep tegen een in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte handeling van een instelling”, het navolgende:
- „Wanneer de termijn voor het instellen van beroep tegen een handeling van een van de instellingen ingaat door de bekendmaking van die handeling in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, wordt hij berekend, in de zin van artikel 58, lid 1, onder a), vanaf het einde van de veertiende dag volgend op de datum van die bekendmaking.”
- 50 Anders dan verzoekster stelt, diende de termijn voor het instellen van het onderhavige beroep niet te worden berekend vanaf het einde van de veertiende dag volgend op de dag van de bekendmaking van het bestreden besluit. Artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering is volgens het opschrift en de bewoordingen ervan immers alleen van toepassing op handelingen die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad.
- 51 Het argument van verzoekster dat er geen objectief verschil bestaat tussen in het Publicatieblad bekendgemaakte handelingen en handelingen die uitsluitend op internet worden bekendgemaakt, moet worden afgewezen. Ten eerste bestaat er een objectief verschil tussen die handelingen, namelijk de wijze van bekendmaking, op de website van ECHA dan wel in het Publicatieblad. Het Gerecht mocht ter verlenging van de beroepstermijn terecht specifieke regels vaststellen die uitsluitend gelden voor de handelingen van de instellingen die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad. Ten tweede is het bestreden besluit alleen bekendgemaakt op de website van

ECHA, zodat alle potentiële verzoekers recht hadden op dezelfde beroepstermijn. Ten derde berust de wijze van bekendmaking – in het Publicatieblad of op de website van ECHA – van een besluit over de identificatie van een stof als zeer zorgwekkend, en dus de vraag of artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering van toepassing is, niet op een keuze van ECHA, maar op de omstandigheid of een dergelijk besluit wordt vastgesteld door dit agentschap of door de Commissie, overeenkomstig de in artikel 59 van verordening nr. 1907/2006 bedoelde gevallen.

- 52 Het Hof heeft in zijn arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), inderdaad geoordeeld dat artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991, dat bepaalde dat „[w]anneer de termijn voor het instellen van beroep tegen een handeling van een instelling [begon] te lopen bij de bekendmaking van de handeling, [...] hij [werd] berekend, in de zin van artikel 101, lid 1, onder a), vanaf het einde van de veertiende dag volgend op die waarop de handeling in het *Publicatieblad van de Europese Unie* [was] bekendgemaakt”, ook van toepassing was op de bekendmakingen van ECHA op internet.
- 53 Er moet echter onderscheid worden gemaakt tussen de onderhavige zaak en de zaak die heeft geleid tot het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594). Allereerst moet erop worden gewezen dat hoewel het Hof in punt 31 van dat arrest heeft kunnen oordelen dat de vermelding van het Publicatieblad in het tweede gedeelte van artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991 kon worden verklaard door het loutere feit dat ten tijde van de vaststelling van dit Reglement voor de procesvoering alleen aan een bekendmaking in dat publicatieblad kon worden gedacht, dit oordeel niet kan opgaan voor artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering, dat is vastgesteld op 4 maart 2015, dat wil zeggen op een datum waarop bekendmaking op internet – in tegenstelling tot bekendmaking in het Publicatieblad, ongeacht of het om de elektronische of om de gedrukte versie ervan gaat – mogelijk was.
- 54 Voorts zijn het opschrift en de tekst van artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering niet dubbelzinnig en verwijzen zij uitsluitend naar bekendmaking in het Publicatieblad. Bijgevolg en anders dan het Hof heeft kunnen oordelen in het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), kan verzoekster zich wat betreft de twijfels waartoe de formulering van artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991 aanleiding had kunnen geven, niet beroepen op dergelijke twijfels met betrekking tot artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering.
- 55 Bovendien is artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering tijdens de procedure die heeft geleid tot de herziening van dit Reglement, juist gewijzigd om de werkingssfeer van de aanvullende termijn van veertien dagen van artikel 102 van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991 te beperken. Immers, terwijl in het ontwerp van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van 14 maart 2014, de oorspronkelijke versie van artikel 59 als opschrift had „Beroep tegen een bekendgemaakte handeling van een instelling” en de tekst van die versie in dat ontwerp nagenoeg identiek was aan die van artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991, verschillen het opschrift en de tekst van de definitieve versie van dat artikel 59 duidelijk van die van de oorspronkelijk beoogde versie.
- 56 Voorts en zoals ECHA terecht betoogt, heeft het Gerecht reeds geoordeeld dat artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering alleen van toepassing was wanneer de termijn voor het instellen van een beroep tegen een handeling van een instelling begon te lopen vanaf de bekendmaking van die handeling in het Publicatieblad (zie in die zin beschikking van 30 april 2019, Roemenië/Commissie, T-530/18, EU:T:2019:269, punt 33). Het Gerecht heeft ook in een zaak

betreffende een verzoek tot nietigverklaring van een besluit dat was bekendgemaakt op de website van de Commissie, de beroepstermijn berekend vanaf de datum van bekendmaking en niet vanaf het einde van de veertiende dag volgend op die datum (zie in die zin arrest van 10 september 2019, Polen/Commissie, T-883/16, hogere voorziening ingesteld, EU:T:2019:567, punt 37).

- 57 Tot slot en anders dan verzoekster beweert, vormt het verschil tussen de tekst van artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht en die van artikel 50 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof geen ongerechtvaardigde ongelijke behandeling. Overeenkomstig artikel 63 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie zijn het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht en het Reglement voor de procesvoering van het Hof verschillende handelingen, vastgesteld door verschillende rechterlijke instanties, die verschillende procedures regelen bij verschillende rechterlijke instanties en die dus niet identiek zijn – en dit ook niet noodzakelijkerwijs hoeven te zijn.
- 58 Hieruit volgt dat de beroepstermijn diende te worden berekend vanaf 17 januari 2020, overeenkomstig artikel 58, lid 1, onder a), van het Reglement voor de procesvoering. De termijn van twee maanden liep derhalve af op 16 maart 2020, aangezien een in maanden omschreven termijn overeenkomstig artikel 58, lid 1, onder b), van het Reglement voor de procesvoering afloopt bij het einde van de dag die – in de laatste maand – dezelfde cijferaanwijzing heeft als de dag waarop de gebeurtenis of handeling heeft plaatsgevonden die de termijn doet ingaan. Rekening houdend met de termijn wegens afstand van tien dagen die op grond van artikel 60 van het Reglement voor de procesvoering moet worden opgeteld bij de procestermijn, moet worden vastgesteld dat de beroepstermijn afliep op 26 maart 2020.
- 59 Bijgevolg is het onderhavige beroep, dat is ingesteld op 27 maart 2020, niet binnen de in het Reglement voor de procesvoering gestelde termijn ingesteld.

Bestaan van verschoonbare dwaling

- 60 ECHA betoogt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat de te late instelling van het beroep gerechtvaardigd was wegens een verschoonbare dwaling dan wel een geval van toeval of overmacht.
- 61 In het bijzonder voert ECHA aan dat verzoekster zich niet kan beroepen op het bestaan van een verschoonbare dwaling om een uitzondering op de regels inzake termijnen te rechtvaardigen. In casu was noch de handelwijze van ECHA, noch die van het Hof van dien aard dat verzoekster kon denken dat zij het onderhavige beroep nog op 27 maart 2020 kon instellen. In het bijzonder kon het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), niet tot een dergelijke verwarring leiden, omdat artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering, waarvan de tekst aangeeft dat het alleen van toepassing is op beroepen die zijn ingesteld tegen handelingen die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad, op het moment waarop het beroep werd ingesteld reeds van kracht was en al meer dan vier jaar voor iedereen beschikbaar was.
- 62 Volgens verzoekster zou de vertraging, zelfs indien het Gerecht zou vaststellen dat het beroep te laat was ingesteld, het gevolg zijn van het bestaan van een verschoonbare dwaling. Zij voert aan dat zij er in het licht van het arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), van mocht uitgaan dat de in artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering vervatte termijn van veertien dagen van toepassing was op een beroep tot nietigverklaring dat was ingesteld tegen een op internet gepubliceerde handeling. Bovendien beroept zij zich op de verwarring die rondom de datum van bekendmaking van het bestreden besluit bestaat vanwege

de praktijk van ECHA. Volgens haar kan een dergelijke verwarring, bij ontbreken van klemmende redenen die op het tegendeel wijzen, niet leiden tot termijnoverschrijding en dus haar recht op beroep in rechte niet ontnemen.

- 63 In dit verband moet er allereerst aan worden herinnerd dat de strikte toepassing van de procedureregels, waaronder de regels met betrekking tot de beroepstermijnen, vereist is ter wille van de rechtszekerheid en de noodzaak om elke discriminatie of willekeurige behandeling bij de rechtsbedeling te vermijden (zie in die zin beschikking van 11 juni 2020, GMPO/Commissie, C-575/19 P, niet gepubliceerd, EU:C:2020:448, punt 38 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
- 64 Voor zover verzoekster stelt dat er sprake was van een verschoonbare dwaling bij de beoordeling van de beroepstermijn, is het van belang eraan te herinneren dat uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat, in het kader van de Unieregeling inzake beroepstermijnen, het begrip „verschoonbare dwaling” eng moet worden uitgelegd en dat daarvan slechts sprake kan zijn in uitzonderlijke omstandigheden waarin met name de betrokken instelling zich op zodanige wijze heeft gedragen dat dit gedrag, op zichzelf of in doorslaggevende mate, bij een justitiabele te goeder trouw die alle zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd die van een marktdeelnemer met normale kennis van zaken mag worden verwacht, een begrijpelijke verwarring kan veroorzaken (zie beschikking van 11 juni 2020, GMPO/Commissie, C-575/19 P, niet gepubliceerd, EU:C:2020:448, punt 36 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
- 65 Op grond van de uitlegging die het Hof in zijn arrest van 26 september 2013, PPG en SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), heeft gegeven aan artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991, kan niet worden aangenomen dat de dwaling van verzoekster ten aanzien van artikel 59 van het Reglement voor de procesvoering verschoonbaar was. Dit artikel is immers sinds 1 juli 2015 van toepassing, de datum waarop het huidige Reglement voor de procesvoering in werking is getreden. Zoals in de bovenstaande punten 48 en volgende is uiteengezet, blijkt echter met name uit de bewoordingen en het opschrift van dit artikel dat het uitsluitend betrekking heeft op handelingen die zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad.
- 66 Voor zover verzoekster aanvoert dat er sprake is van verwarring omtrent de datum van bekendmaking van het bestreden besluit als gevolg van de door ECHA gevolgde praktijk, moet worden opgemerkt dat de bekendmaking, op de website van dit agentschap, van besluiten inzake de identificatie van een stof als zeer zorgwekkend, nu juist een praktijk is die dit agentschap al langere tijd volgt. Bovendien blijkt uit alle beschikbare en toegankelijke gegevens op de website van ECHA dat de betrokken bekendmaking daadwerkelijk heeft plaatsgevonden op 16 januari 2020, zijnde de „datum van opname” zoals genoemd in de vermelding van PFBS en zouten daarvan, de datum van inwerkingtreding zoals vermeld in het bestreden besluit alsmede de datum van het persbericht.
- 67 Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet heeft aangetoond dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden waarin met name ECHA zich op zodanige wijze heeft gedragen dat dit gedrag, op zichzelf of in doorslaggevende mate, bij een justitiabele te goeder trouw die alle zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd die van een marktdeelnemer met normale kennis van zaken mag worden verwacht, een begrijpelijke verwarring kan veroorzaken.
- 68 Voor het overige heeft verzoekster aangevoerd noch aangetoond dat er sprake is van een geval van toeval of overmacht op grond waarvan het Gerecht een uitzondering had kunnen maken op de betrokken termijn overeenkomstig artikel 45, tweede alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

- 69 Uit al het voorgaande volgt dat de door ECHA opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden aanvaard en dat het beroep bijgevolg niet-ontvankelijk moet worden verklaard wegens te late instelling.
- 70 Overeenkomstig artikel 144, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering wordt, wanneer de verwerende partij een in artikel 130, lid 1, van dat Reglement bedoelde exceptie van niet-ontvankelijkheid of exceptie van onbevoegdheid opwerpt, pas op het verzoek tot interventie beslist nadat de exceptie is verworpen of met het onderzoek van de zaak ten gronde is gevoegd. Bovendien raakt de interventie overeenkomstig artikel 142, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering met name zonder voorwerp bij niet-ontvankelijkverklaring van het verzoekschrift.
- 71 Gezien het feit dat de door ECHA opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid in casu is aanvaard en de onderhavige beschikking derhalve een einde maakt aan het geding, hoeft geen uitspraak meer te worden gedaan over het door CEFIC ingediende verzoek tot interventie.

Kosten

- 72 Volgens artikel 134, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij verwezen in de kosten, voor zover dat is gevorderd. Aangezien verzoekster in het ongelijk is gesteld, zal zij, behalve haar eigen kosten, overeenkomstig de vordering van ECHA ook zijn kosten dragen, met uitzondering van de kosten met betrekking tot het verzoek tot interventie.
- 73 Volgens artikel 144, lid 10, van het Reglement voor de procesvoering dragen de indiener van een verzoek tot interventie en de hoofdpartijen, indien in de hoofdzaak een einde komt aan het geding voordat op het verzoek tot interventie is beslist, voorts ieder hun eigen kosten in verband met het verzoek tot interventie. Bijgevolg dragen CEFIC, verzoekster en ECHA elk hun eigen kosten met betrekking tot het verzoek tot interventie.

HET GERECHT (Achtste kamer)

beschikt:

- 1) **Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.**
- 2) **Op het verzoek tot interventie van de European Chemical Industry Council (CEFIC) hoeft geen uitspraak meer te worden gedaan.**
- 3) **3M Belgium wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), met uitzondering van de kosten met betrekking tot het verzoek tot interventie.**
- 4) **3M Belgium, ECHA en CEFIC zullen elk hun eigen kosten dragen met betrekking tot het verzoek tot interventie.**

Luxemburg, 17 maart 2021.

De griffier
E. Coulon

De president
J. Svenningsen